

בין אמונה לרפואה

אם לא באופן מוחלט. "חוק זכויות החולה" ועקרון "אוטונומיית החולה על גופו" מקנים לו את החופש לבחור בטיפול מתוך האפשרויות העומדות בפניו – הן בגבולות הרפואה המסורתית והן מחוץ לה. כאמור, בחירה זו עלולה להתנגש, לעיני תים, בעקרון "האוטונומיה של הרופא", אף שזו לא הוגדרה מעולם בחוק. "אוטונומיית הרופא", לדעת חברי הלשכה לאתיקה, כוללת בין היתר את השקפת עולמו, את אמונתו האישית ואת עמדותיו המקצועיות. בדיון שהתקיים בלשכה לאתיקה ניסו חבריה לקבוע כללים להתנהגות רפואית נאותה במצבים ש"אוטונומיית החולה" מתנגשת ב"אוטונומיית הרופא" בגבול הברור שבין הרפואה המסורתית-מדעית לבין האמונה. להלן כללים אלה.

טקס עריפת ראש של שבע יונים, על מנת להציל חולה אנוש הנמצא בטיפולו? (הח"מ היה עד לדרישה כזו. על פי האמונה העמיתית, זה טיפול בדוק נגד צהבת קשה). הספרות הרפואית מתייחסת לדילמה זו ברצינות רבה, ובשנים האחרונות התפרסמו מאמרים רבים בטובי העיתונים הדנים בנושא זה. כך גם התבשרנו לאחרונה, כי בית חולים גדול התחיל להפעיל "תמיכה רוחנית" בין כתליו, תוך שהוא מקדם יוזמה להפוך "תומך רוחני" למקצוע פרא-רפואי מוכר.

אף כי אין כל הוכחה מדעית לכך שאמור-נה או תפילה נושאות בחובן סיכוי טוב יותר להחלמה בהשוואה לחולה שאינו מאמין, הרי שיש לאמונה זו ערך נפשי סובייקטיבי רב בעיני החולה המאמין, אותו יש לכבד גם

יכולתה של הרפואה לעזור ולרפא אינה מובטחת בכל מקרה ומקרה. ציבור הרופאים מודע היטב למגבלה זו, אך הקהל הרחב אינו מוכן, ברובו, לקבל מציאות זו. לפיכך, שכיח למצוא, במיוחד במצבים מסכני חיים, כי יש מטופלים, והקרובים להם, הפונים בעת צרה אל מחוץ למערכת הרפואה על מנת לקבל סיוע ועזרה. כך עלול הרופא למצוא עצמו מול עצות והוראות של איש דת או מול אמונות עממיות ותמנוגדות לידע המקצועי שלו או להשקפת עולמו.

כיצד ינהג מנהל יחידה לטיפול נמרץ בשעה שהוא נדרש להתיר, ביחידתו, ביצוע

* פרופ' רכס הוא יו"ר הלשכה לאתיקה של הר"י

הלשכה לאתיקה

רפואה ואמונה בטיפול הרפואי

נייר עמדה

- עקרון "אוטונומיית החולה על גופו" מאפשר לחולה לקבוע את טיב הטיפול הניתן לו.
- יש שחולים, הנמצאים במערכת רפואית, מעדיפים קבלת טיפולים שבהם שולט מרכיב של האמונה או הדת.
- אמונה ודת משמשות מקור כוח ותקווה לחולה המאמין, ומכאן חשיבותן הסובייקטיבית להחלמתו של החולה.
- רופא יאפשר לחולה לקבל שירותי אמונה או דת, אך אין הוא נדרש לתת אותם בעצמו.
- ייתכנו מצבים, בהם טיפולים אשר מקורם באמונה או דת עומדים בסתירה לעמדתו המקצועית של
- הרופא המטפל בפרט ובסתירה לידע הרפואי בכלל.
- אין לכפות על רופא מתן טיפול כלשהו העומד בניגוד לשיפוט דעתו המקצועי או בניגוד למצפונו.
- עם זאת, יכבד הרופא את רצונו של החולה לכל טיפול כזה, כל עוד אין בקבלת בקשתו כדי לגרום נזק מידי לבריאותו של החולה, סכנה לבריאות החולים האחרים או לצוות הרפואי וכל עוד אין הטיפול בא על חשבון המשאבים הרפואיים הנדרשים לחולים האחרים.
- ככל הניתן, עדיף לשלב סעד רוחני ואמונותי בו-בזמן, ובנוסף לטיפול הרפואי השגרתי, מבלי להביא להתנגשות בין השניים.